

Posl. broj: St-314/2023

**TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
STALNA SLUŽBA U KARLOVCU
KARLOVAC**

Zagreb, 5. siječnja 2023.

Stečajni dužnik: ABC STRANI JEZICI d.o.o. u stečaju, Samobor, Ulica Janka Draškovića 23, OIB 04334521706

ŽALBA

protiv rješenja o razrješenju stečajnog upravitelja Verka Kutleše, od 21. prosinca 2023. u stečajnom predmetu St-314/2023 u stečaju trgovačkog društva ABC STRANI JEZICI d.o.o. u stečaju, a koje rješenje se pobija u cijelosti iz svih zakonom propisanih razloga.

Pobijano Rješenje objavljeno je na e-oglasnoj ploči suda 21. prosinca 2023., pa sukladno uputi o pravnom lijeku, stečajni upravitelj podnosi ovu žalbu u za to ostavljenom zakonskom roku.

I. Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, po sutkinji Goranki Boljkovac, kao stečajnoj sutkinji, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom ABC STRANI JEZICI d.o.o. u stečaju, Samobor, Ulica Janka Draškovića 23, OIB 04334521706, 21. prosinca 2023. riješio je da se s danom 21. prosinca 2023. razrješava dužnosti stečajni upravitelj Verko Kutleša, Zagreb, Miroslava Milića 10, OIB 63798394930, zbog razloga koji se navode u obrazloženju pobijanog rješenja, a koji se u cijelosti osporavaju, pri čemu se posebno ističe kako zapisnik sastavljen kod Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu od 20. prosinca 2023. ne odgovara situaciji koja se zbila na ročištu te ne odražava pravo stanje stvari.

Naime, prema odredbi čl. 91. Stečajnog zakona, sud može po službenoj dužnosti ili na prijedlog odbora vjerovnika ili skupštine vjerovnika razriješiti stečajnog upravitelja ako svoju dužnost ne obavlja uspješno ili iz drugih važnih razloga, a osobito ako ne postupa po nalogu suda.

Stečajni upravitelj smatra da na nije bilo zakonskih razloga za njegovo razrješenje.

Stečajni upravitelj ističe da je sva propisana Izvješća i tablice propisane Stečajnim zakonom i Pravilnikom o sadržaju i obliku obrazaca na kojima se podnose podnesci u predstečajnom i stečajnom postupku, te traženu dokumentaciju, dostavio pravovremeno u sudski spis i u e-spis putem e-komunikacije, a što nitko niti ne spori te su stečajni vjerovnici imali uvid u svu stečajnu dokumentaciju najmanje 8 dana prije održanog ispitnog ročišta, a sve

kako bi bili upoznati sa stanjem svojih prijavljenih tražbina i imovinom stečajnog dužnika, gospodarskim položajem dužnika kao i prijedlozima stečajnog upravitelja za daljnje postupanje.

Uvodno, stečajni upravitelj je sucu i ostalim sudionicima procesa na početku ispitnog ročišta naglasio da je ovo njegov prvi samostalni stečajni predmet u svojstvu stečajnog upravitelja te da će se eventualne greške, ako ih i ima, otkloniti odmah na ispitnom ročištu.

Na ispitnom ročištu stečajni upravitelj se izjasnio tj. očitovao koje iznose prijavljenih tražbina osporava i zbog čega ih nije priznao, tj. naknade za neiskorišteni godišnji odmor koje su radnice tražile, a što uređujuća sutkinja nije konstatirala u zapisniku od 21.12.2023., što je eventualno propust stečajnog upravitelja, ali i samog suda jer u zapisnik nije ušlo sve što je rečeno na samom ročištu. Stečajni upravitelj se na ispitnom ročištu jasno izjasnio da ne može priznati iznose prijavljenih tražbina za neiskorišteni godišnji odmor radnicima jer radnice nisu koristile godišnji odmor obzirom da su koristile roditeljski dopust i da su primale naknade od Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje. Stečajni upravitelj se jasno očitovao koje iznose osporava i iznio razloge zašto osporava ukupan iznos prijavljenih tražbina za radnice Ivu Ančić i Kristinu Rabuzin koje su bile na bolovanju tj. roditeljskom dopustu i osporio iznose prijavljenih neisplaćenih naknada za neiskorišteni godišnji odmor, a što u Zapisniku ne piše, što je opet eventualno propust stečajnog upravitelja, ali i samog suda jer u zapisnik nije ušlo sve što je rečeno na samom ročištu. Uređujuća sutkinja u zapisnik nije napisala razloge za osporavanje tražbina koje je stečajni upravitelj naveo, nego je prekinula svaku daljnju raspravu i uputila stečajnog upravitelja da će donijeti rješenje o razrješenju, a stečajnom upravitelju poručila cit: „neka se žali.“

Prema važećim postojećim poreznim propisima u vrijeme obračuna otpremnina, svi iznosi isplaćeni za otpremnine više od određenog propisanog iznosa tretiraju se kao plaće i podliježu obvezi plaćanja poreza, prireza i doprinosa, a ispod tog iznosa ne podliježu obvezi plaćanja poreza, prireza i doprinosa, pa je onda moguće da bruto i neto iznos ispod određenog propisanog iznosa budu isti do navedenog iznosa jer se do određenog propisanog iznosa ne plaća porez, prirez i doprinos na otpremninu. Prema Pravilniku o porezu na dohodak poslodavac može neoporezivo isplatiti otpremninu radniku u visini od 862,71 EUR ili 6.500,00 kn za svaku navršenu godinu neprekidnog rada kod tog poslodavca, pri čemu su radnice imale pravo na otpremninu za svaku godinu prema Zakonu o radu (1/3 prosječne tromjesečne plaće), što je skoro 1/3 ispod dopuštenog neoporezivog iznosa. Prema Stečajnom zakonu stečajni upravitelj mora napisati podatke u bruto i neto iznosu, pa je stečajni upravitelj u skladu sa Stečajnim zakonom napisao iznose u bruto iznosu i u neto iznosu za otpremnine i to u istom iznosu bruto i neto jer se do određenog iznosa ne plaćaju porezi, prirezi i doprinosi, pa su bruto i neto iznosi isti, s čime se uređujuća sutkinja nije složila već je stečajnog upravitelja javno osramotila na ročištu i govorila javno kako to da stečajni upravitelj kao ekonomist može tako nešto napisati, odnosno da je bruto i neto iznos iskazan za otpremnine isti, tvrdeći da to nije istina jer je to nemoguće, iako, barem uređujuća sutkinja, o istome očito nema dovoljno stručna znanja da bi takvo nešto mogla bezrezervno tvrditi. Uz ovo treba napomenuti da je Zakonom o osiguranju radničkih tražbina, kojim se utvrđuju pravna pravila o zaštiti materijalnih prava iz radnih odnosa radnika u slučaju otvaranja stečajnog postupka nad poslodavcem, u čl. 10. propisano da je stečajni upravitelj dužan iskazati bruto i neto iznos radničkih tražbina, a Agencija za osiguranje tražbina je dužna obračunati i isplatiti pripadajuće poreze i doprinose. Ako je utvrđena tražbina radnika, a tražbina bude utvrđena u korist Porezne uprave Ministarstva financija, za iznos

doprinosa koji obračuna i uplati Agencija umanjit će se utvrđena tražbina Porezne uprave Ministarstva financija. Prijedlog za umanjenje utvrđene tražbine Porezne uprave Ministarstva financija podnosi stečajni upravitelj nakon što izvrši obračun i uplati doprinose. Dakle, tek kada Agencija uplati onda se umanjuje iznos poreza, prireza i doprinosa iskazan u Tablicama. Dakle, stečajni upravitelj je u skladu sa važećim propisima ispravno iskazao podatke u bruto i neto iznosima, koji se odnose na poreze, prireze i doprinose za radnike i za Poreznu upravu Ministarstva financija.

Osim toga, prema čl. 260. Stečajnog zakona, na ispitnom ročištu prijavljene se tražbine ispituju prema svojim iznosima i redu. Stečajni upravitelj dužan je određeno se očitovati priznaje li ili osporava svaku prijavljenu tražbinu. Tražbine koje su osporili stečajni upravitelj, dužnik pojedinac ili koji od stečajnih vjerovnika moraju se posebno raspraviti.

Dakle, ispitno ročište upravo služi da bi se sve tražbine raspravile, a posebno one koje nisu priznate u cijelosti, odnosno koje su osporene. Ispitno ročište upravo služi: da se tražbine ispituju, da se o svakoj tražbini stečajni upravitelj očituje (priznaje li ili osporava) te da se „problematične tražbine“ (osporene) posebno rasprave, jer čemu ispitno ročište onda služi i koja je njegova svrha, ako raspravi o navedenim temama nema mjesta iako zakon izričito na obvezu takve rasprave upućuje? Ili se ispitno ročište svodi na puku formalnost?

Što se tiče tražbine Ministarstva financija, Porezna uprava, u iznosu od 1.699,61 EUR na ime poreza, prireza te doprinosa na dohodak, prvostupanjski sud osporava predmetnu tražbinu sam iako za to nema zakonske ovlasti tvrdeći da stečajni upravitelj razliku plaće bruto povrh neta priznao i pojedinom vjerovniku – radniku, tj. bivšem radniku dužnika, kao i vjerovniku Ministarstvo financija, Porezna uprava, iako iz niti jednog dokumenta ne proizlazi da se radi o identičnim tražbinama niti je bilo koji od vjerovnika predmetno osporio niti je jasno u obrazloženju pobijanog rješenja po osnovi čega prvostupanjski sud navedeno zaključuje i problematizira.

Eventualne omaške u pisanju (ne navođenje OIB-a i izostanak znamenke za vjerovnika HP d.d.) kao i greške u računanju (EUR u HRK, što je relativno i nebitno s obzirom da je EUR službena valuta RH) ne mogu biti važan razlog da se stečajnog upravitelja smijeni jer se radi o greškama koje ne čine nikakvu štetu stečajnim vjerovnicima niti odugovlače postupak, već su se mogle, da je bilo dobre volje i želje za suradnjom, ispraviti na samom ispitnom ročištu. Osim toga, skreće se pozornost da i suci ponekad naprave omaške u pisanju i računanju u svojim odlukama, pa u svako doba svoju pogrešku mogu ispraviti te isto ne predstavlja značajnu povredu obavljanja njihove sudačke dužnosti (štoviše, ne predstavlja nikakvu povredu), dok, s druge strane, prema stavu prvostupanjskog suda, takve greške predstavljaju važne razloge za razrješenje stečajnog upravitelja, što je apsurdno i predstavlja dvostruke standarde.

Pri tome se skreće pozornost da niti jedan stečajni vjerovnik nije predlagao razrješenje stečajnog upravitelja, već je to isključivo napravio sud po svom nahođenju, iako se radilo dijelom o omaškama u pisanju, a dijelom o pitanjima o kojima se upravo tek trebalo raspraviti na ispitnom i izvještajnom ročištu.

Ističe se da je stečajni upravitelj prošao urednu obuku uz mentora na stručnoj obuci za stečajnog upravitelja, koji ga je upravo obučio na način na koji je stečajni upravitelj se pripremio za ispitno i izvještajno ročište. Sve tablice potrebne za ročište su dobivene na temelju podataka od računovođa u računovodstvenom uredu, pa ako je bilo pogrešaka napravio ih je

računovođa, kojeg je prema Stečajnom zakonu stečajni upravitelj morao angažirati. Pri tome je prvostupanjski sudac na ročištu naveo (iako iz zapisnik niti to ne proizlazi) da stečajni upravitelj nije mogao angažirati knjigovodstveni servis, odnosno sklopiti ugovor s ovlaštenim knjigovodstvenim servisom tj. s ovlaštenom fizičkom ili pravnom osobom za vođenje knjigovodstveno-računovodstvenih usluga bez suglasnosti suda. Suglasnost stečajnom upravitelju daje skupština vjerovnika na izvještajnom ročištu, a do ročišta računovodstveni servis mora sastaviti početnu bilancu tj. stanje imovine i obveza, koje treba ispitati. Osim toga, takva obveza je propisana i čl. 89. st. 1. SZ-a, kojim je propisano kako je stečajni upravitelj dužan sklopiti ugovor s ovlaštenom fizičkom ili pravnom osobom za vođenje knjigovodstveno-računovodstvenih usluga.

Nadalje, prvostupanjski sudac u zapisniku i u pobijanom rješenju navodi da se prvo izvješće stečajnog upravitelja ne naziva Izvješće stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase, nego da se to izvješće za izvještajno ročište naziva Izvješće o gospodarskom položaju stečajnog dužnika i njegovim uzrocima, premda takav obrazac izvješća kojeg prvostupanjski sud naziva Izvješće o gospodarskom položaju stečajnog dužnika i njegovim uzrocima ne postoji niti je predviđen u Pravilniku o sadržaju i obliku obrazaca na kojima se podnose podnesci u predstečajnom i stečajnom postupku (NN 54/22), niti takav obrazac postoji u obveznim službenim propisanim obrascima na e-Oglasnoj ploči sudova, dok *falsa nominatio non nocet* (pogrešno označavanje (nekog akta) ne šteti (onome koji ga je tako označio)). Stečajni upravitelj je u svom Izvješću od 4. prosinca 2023. jasno objasnio gospodarski položaj dužnika i iznio sve bitne elemente koje iznose i drugi stečajni upravitelj u svojim izvješćima za izvještajno ročište, a u koje se uvid može napraviti ne e-oglasnim pločama sudova, pa ako već mora biti poseban obrazac izvješća kako to tvrdi prvostupanjski sud iako isti nije propisan, onda isti treba propisati sa bitnim elementima sadržaja, a ne da sud provodi svoju samovolju, odnosno mora postojati struktura i sadržajni elementi sve potrebne dokumentacije, a ne da jedan sudac traži jedno, a drugi drugo, pa za jednog dokument, u ovom slučaju izvješće, može biti odlično, a za drugog suca loše i razlog za razrješenje stečajnog upravitelja.

Kada se u pobijanom rješenju govori o troškovima postupka koje je stečajni upravitelj specificirao u svom izvješću, niti jednim propisom nije propisano da se dokazna dokumentacija u vezi troškova obvezno mora dostaviti na ispitno i izvještajno ročište, odnosno uvijek i u svako vrijeme se može tražiti da se dostavi, ali ne može se paušalno pisati da ne postoji dokumentacija o troškovima, te isto koristiti kao razlog za razrješenje. Jednostavnim uvidom u izvješća ostalih stečajnih upravitelja objavljenim na e-oglasnim pločama sudova vidljivo je da popisani troškovi i njihovi iznosi u ovom stečajnom postupku ne odstupaju značajno od prosjeka u ostalim stečajnim postupcima. Visina troškova se može odobriti ili ne odobriti, odnosno ne dati suglasnost za iznos, ali ne može prvostupanjski sud na prvom ročištu reći i u pobijanom rješenju napisati da nema dokumentacije i dokaza te da je ovo digitalno doba i da ne treba ništa fotokopirati, niti se igdje voziti vlastitim autom. Kako sudjelovati u stečajnom postupku, preuzeti poslovnu dokumentaciju, te kako izvršiti uvid u nekretnine i pokretnine i kako izvršiti popis imovine ako se ne ode na lice mjesta i sve to pogleda vlastitim očima i preuzme fizički što treba, pri čemu se, u konkretnom slučaju, stečajni sud nalazi u Karlovcu, imovina stečajnog dužnika u Samoboru, dok je stečajni upravitelj u Zagrebu? Osim toga, dobro poznato je da većina državnih tijela i administracije kao i pravne osobe i dalje službeno komuniciraju putem pisanih dopisa, odnosno pošte. Pri tome, ne dokumentiranje navedenih troškova, čak i da je obveza na ispitnom/izvještajnom ročištu, ne predstavlja povredu bilo koje dužnosti stečajnog

upravitelja već mogu predstavljati razlog da se predmetni troškovi stečajnom upravitelju ne odobre.

Ističe se da niti jednim propisom nije standardizirano postupanje stečajnog upravitelja, niti su doneseni provedbeni propisi koji detaljnije propisuju radnje stečajnog upravitelja. Stečajni zakon je općenit akt, dok radnje stečajnog upravitelja nisu propisane detaljnije provedbenim propisima u odnosu na opći propis tj. Stečajni zakon.

II. Člankom 89. Stečajnog zakona su jasno propisane dužnosti stečajnog upravitelja, te sud nije u pobijanom rješenje jasno naveo koju od dužnosti je stečajni upravitelj grubo povrijedio (ili povrijedio uopće) da bi isto predstavljalo razlog za njegovo razrješenje, odnosno stečajni upravitelj ističe da niti jedna od taksativno navedenih bitnih dužnosti stečajnog upravitelja nije povrijeđena.

Stečajni upravitelj ističe da stečajni suci moraju biti podrška stečajnim upraviteljima jer je to timski rad istog tijela sa zajedničkim ciljem, a naročito moraju biti dobra podrška početnicima stečajnim upraviteljima. Suci moraju biti proaktivni u rješavanju problema na koje nailaze stečajni upravitelji i predlagatelji boljih rješenja, a ne eventualne omaške u radu stečajnog upravitelja odmah sankcionirati krajnjim disciplinskim mjerama.

S obzirom da stečajni upravitelj nije povrijedio niti jednu dužnost propisanu čl. 89. Stečajnog zakona niti je odbio ili propustio postupiti po bilo kojem nalogu suda, stečajni upravitelj smatra da nije bilo zakonskih uvjeta za njegovo razrješenje, odnosno navedeni razlozi nisu važni razlozi koji bi upućivali sud na nužno razrješenje stečajnog upravitelja njegove dužnosti, pa stečajni upravitelj predlaže Visokom trgovačkom sudu RH-a ukinuti pobijano rješenje te predmet vrati prvostupanjskom sudu na daljnje postupanje.

Verko Kutleša, stečajni upravitelj